

VálóVersek III

Tibetből hoztad,
 Azt mondtad,
 Nyugalom.
 Meditáltam,
 Imádkoztam,
 Mandaláztam
 (Csak léteztem)
 A világ tetején.
 Egymagam,
 Szabadon.
 Béke volt lelkemben,
 Magam teremtettem,
 A mennydörgés útján
 Új tudásra leltem.
 Ott a Buddha földjén
 Csatlakoztál hozzám,
 Csillagjóst sem hívtam,
 Így nem tudtam,
 Mi vár rám.
 Mellettem voltál,
 De csak pusztá
 Testben;
 Nem társ az,
 Akivel lélekben
 Máshol jártok.
 Tibetből hoztad,
 Avalokitésvara
 Inkarnációja;
 Én hittem benned,
 De te nem vezettél a jóra.

*

Moszkvából hoztad,
 Azt mondtad,
 Vodka.
 Nazdarovje,
 Koccintottunk,
 S ittunk
 Az el nem jövő
 Holnapokra.
 Kissé fejen
 Ütött,
 Hogy ennyi volt.
 S gyomron
 Vágott.
 Égtem.

Negyven fokon;
 Az már ugye láz.
 Visszafogtam
 A lélegzetem
 S nyeltem egyet.
 Vizecske,
 De erős a hatás.
 Elpárologtál,
 Mint egy régi
 Orosz drámabeli
 Látomás.
 Moszkvából hoztad,
 Jól megfizettem érte,
 A Vörös téren állok
 Mindennek megvan
 A miértje.

*

Dakarból hoztad,
 Azt mondtad, motor,
 S én felpattantam rá.
 Együtt robogtunk
 A sivatagon át.
 Pusztá egyhangúság
 Az élet,
 Ha valakivel
 Csak megszokásból
 Éled.
 Monoton maraton.
 Egyforma minden
 Egyes lépted.
 Nyerni szeretnél,
 Nyomod a pedált,
 Mész, ha kell,
 S sokszor
 Ha nem is;
 Tűzön-vízen át.
 Csak a cél lebeg
 A szemed előtt:
 Veni, Vidi, Vici,
 De a lényeg elmarad.
 Dakarból hoztad,
 Leszálllok.
 Az élet nélküled
 Sokkal boldogabb.